

Előfizetési árak:
 egész évre 4 ft., felévre 2 ft.,
 negyedévre 1 ft.
 Egyen szám ára 8 kr.
 hirdetések megegyező árak szerint.

A lap megjelenik minden osz-
 tórtétőn.
 Felelős szerkesztő:
ENDRE JÁNOS

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 hova a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők.
 Keziratok vissza nem adatnak.

Kiadóhivatal: Arpad-ut 20.
 hova a lap anyagi részét illető közle-
 menyek és előfizetési penzek küldendők
 Kiadótulajdonos:
FUCHS ANTAL.

PESTMEGYE SZABADELVÜ KÖZÖNSÉGÉNEK HETILAPJA.

A járásbiróság ügye.

Ez a lapunkban már sokszor megvit-
 tatott ügy, Ujpest és környékének nagy
 előnyére valahára a megvalósulás stá-
 diumába jut.

Sokszor hangoztattuk már, hogy a
 járásbiróság Ujpest és környékére meny-
 nyire fontos és sürgős. Végre elértük
 az időpontot, a mikor az ige testté lön.

Ha valami, ugy a járásbiróság felál-
 litása fogja Ujpestet egy nagy lépéssel
 előre vinni. Sőt nemcsak reánk nézve, ha-
 nem az egész környékre nézve nagy előny-
 nyel bír, hogy a járásbiróság nemsokára
 Ujpesten fel lesz állítva.

Ez az igazságügyi kormány részéről
 nem több, mint méltányosság.

Először az ujpesti és környékbeli la-
 kosoknak nem kell időt és anyagi ál-
 dozatokat hozni, ha csekély peres
 ügyük lesz és Budapestre vagy Vácra
 utazni, másodsor a budapesti V. ker.
 járásbiróság nem lesz túlhalmozva mun-
 kával, melynek eddig nagyobb részét
 az ujpesti peres ügyek képezték. Azu-
 tán, ha a járásbiróság itt helyben lesz,
 a követelések behajtása és más peres
 ügyek sokkal gyorsabban fognak lebonyo-
 lítottatni, mert habár tekintettel Ujpest
 és környékének nagy lakossági számára-
 nyára, sok munkája lesz a járásbiróság-
 nak, mégsem lesz annyira túlhalmozva
 munkával, hogy a peres ügyekethamar le-
 ne bonyolíthatná.

De különösen mennyi költséget és
 időt fogunk megtakarítani, ha helyben
 intézhetjük el peres dolgainkat.

Szóval a járásbiróság felállítása nagy
 hasznára lesz Ujpestenek és az egész kör-
 nyéknek s ezért üdvözlünk minden-

nemű olyan intézkedést, a mely a járás-
 biróságot közelebb hozza Ujpestenhez és
 azokat, a melyek felállítását minél
 gyorsabban valósítják meg.

Ujpest község képviselőtestülete f.
 évi július hó 16-án d. u. 3 órakor tar-
 tott rendkívüli közgyűlésén foglalkozott
 az ügygyel, a melyen tőle telhetőleg
 mindent elkövetett, hogy a járásbiróság
 gyors felállításának útjában ne álljon
 semmi, sőt helyes határozatával lehe-
 tővé tette azt, hogy legalább 1899. évi
 január 1-jére megnyílhatnak az ujpesti
 járásbiróság kapui és mi egy nagy te-
 hertől, a Budapestre való utazástól, a
 környékbeliek pedig a Vácra való uta-
 zástól szabadulnak meg. Pereskedhe-
 tünk helyben, a hol gyors igazságszol-
 gáltatást fogunk nyerni.

Az ujpesti képviselőtestület e tárgy-
 ban tartott rendkívüli közgyűléséről a
 következőket jelenthetjük:

*A községi képviselőtestület rendkívüli köz-
 gyűlése 1898. július 16-án.*

A közgyűlésre a községi képviselők
 nagy számmal jelentek meg. Lindt János
 bíró, mint elnök, pont három órakor nyi-
 totta meg a gyűlést, a melynek egyedüli
 tárgya volt: *A budapesti kir. törvényszék
 elnökének megkeresése az Ujpesten felállít-
 andó kir. járásbiróság költségeihez való
 községi hozzájárulás megállapítása iránt.*

Zsoldos János főjegyző terjedelme-
 sen ismerteti az ügyet és előadja, hogy
 az igazságügyi kormány hajlandó a já-
 rásbiróságot Ujpesten felállítani, ha a
 község a szállítási és berendezési költsé-
 géket fedezi, valamint a hivatalos hely-
 liségekről gondoskodik. Továbbá meg-
 jegyzi, hogy Rákospalota község éven-

kint 1/3 részzel, Fóth község egy és
 mindenkorra 400 frttal fog hozzájárulni
 a berendezési költségekhez és lakbér
 illetményhez, tehát Ujpest községének
 évenként 800—1000 frtba kerülne a
 járásbiróság, a mi tekintettel az ügy
 fontosságára és előnyére nem sok, kéri a
 képviselőtestületet az előjáróság ezen
 határozatát elfogadni.

Mády Lajos örömmel üdvözlö az elől-
 járáságnak a járásbiróság felállítására
 ügyében tett javaslatát, hozzá is járul
 szívesen, csak azt óhajtja, hogy a leendő
 ujpesti járásbiróság ne a pestvidéki, ha-
 nem a budapesti törvényszék keretébe
 osztassék.

Dr. Kiss Sándor szintén elfogadja az
 előjáróság javaslatát, csak szerette
 volna látni azt, hogy Rákospalota és
 Fóth község határozatai a gyűlésen be-
 mutatassanak.

Zsoldos János erre megjegyzi, hogy
 Rákospalota és Fóth község fentemlitett
 határozatairól szóló jegyzőkönyvek an-
 nak idején a miniszteriumhoz terjesztet-
 tek fel és így nem mutathatja azokat be.

Csepreghy Pál és Dezső Lajos szin-
 tén örömmel fogadják az előjáróság elő-
 terjesztését, mire azt a képviselőtestület
 egyhangulag és lelkesedéssel elfogadja.

Ezzel az ülést Lindt János bíró be-
 rekesztette.

Fazekas Akos. Pest-Pilis-Solt-Kiskun me- gye főjegyzőjének

*Pestmegye július hó 11-diki közgyűlésén,
 Kossuth Lajos arcképének leleplezése alkalmából tartott beszéde.*

Nagyságos alispán ur!

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Lehetetlen, hogy parányiságom érzetében
 s csekély tehetségem tudatában ne forduljak

A „KÖZÉRDEK” TÁRCZÁJA.

Megszegett eskü.

A sötétülő szobában csendesen egymás-
 hoz simulva ülnek a boldog szerelmesek. A
 komor ó-német butorokkal tele rakott szoba
 egy templom hajójához hasonlít, legalább úgy
 találja a leány e perczen, mikor édes eskük
 hangzanak imádoztja és imádoja ajkáról.

— Szeretlek, szeretlek, esküszöm a jó Istenre,
 ki veled összehozott, hogy szeretlek s
 nem hagyok el a sírig. Enyem lesz és en
 senki másé.

— Oh Istenem, milyen boldog is vagyok!
 susogja önkénytelenül a leány s még jobban
 oda simul a férfin kebléhez.

S míg szőke fűrtös fejét ott pihenteti,
 gondolatai elszállanak, visszaszállnak a
 múltba, s maga előtt látja Gézát, ki akkor
 még nem volt hozzá olyan jó, olyan szelid és
 aki akkor még nem is szerette őt.

S a kis leány mind görcsösebben szoritja
 magához a fiatal embert, mintha félne, hogy
 az egyszerre eltűnik mellőle. S félelmét szavak-
 ba is önti.

— Oh, ha mindez csak álom lenne!

— Ella, való ez, édes, legédesebb való.

— Milyen nehéz is e valót elhinnem. Hogy
 is ne! mikor olyan csunya rideg s szivettépő

volt reám nézve csak egy év előtt is a való,
 mely most feledhetlenül szép.

— Már megint a múltra gondolsz.

— Ne haragudjék érte Géza, de sokszor
 eszembe jut az a ball jelenet. Eszembe jut
 mikor párnám köze bujok s noha fáradtnak
 érzem magam, nem hagy almodni s eszembe
 jut ilyenkor, mikor karjai között vagyok s
 nem enged hinni...

— De Ella!

— Hogy is történt. Ott álltam a terem
 közepén, néztem Vilmat, ki gyönyörűen lej-
 tett Lehoczky hadnagygyal. Ön is mellettem
 állt és nezte... nezte, mert őt perczel előbb
 ön kerte fel s kosarába kapott... En már ak-
 kor is szerettem magát s nagyon sajnáltam,
 hogy Vilma oly kegyetlen önhöz. Oda fordul-
 tam önhöz s vigasztalni igyekeztem. Nagyon
 bárgyu lehetett az én naiv szívem vigasztalá-
 sára. Azzal akartam — én bohó — vigasz-
 talni, hogy megmondtam, miszerint ne szá-
 mítson Vilma, mert az nem szereti őnt. És
 ön akkor... akkor azt mondta sertősen és
 daczosan:

— Ella pedig magát nem tudnám szeretni
 — Ella kisasszony — soha!...

— Bolond voltam akkor. Ellátskám édes,
 mert hisz látod, hogy szeretlek, milyen végtelenül
 szeretlek és esküszöm, hogy örökké
 szeretlek... nem hagyok el soha...

Egész sötét lett a szoba s nem lehetett
 megkülönböztetni a tárgyakat. És Ella egy-

szerre világosnak találta, gyertyák százai eg-
 tek, oltárt látott maga előtt s ő maga ott ter-
 depelt Gézájával a pap előtt... Pedig csak a
 lámpát hozta be a cseléd.

* * *

Hét hó mult el azóta s Ellát egyedül talál-
 juk a komor szobában. Nem látja már temp-
 lomhoz hasonlóan a négy falat, inkább ta-
 lálja kriptához hasonlóan. De a kriptába ha-
 lottak vannak — s az ő szive el, verzik s fáj.

Könyveivel türosztja a pamlagot, hol né-
 hány het előtt még együtt ültek Ella és ő...
 kit most mint esküszegőt nemcsak gyűlölnie,
 de megvetnie kell. Nem az fáj neki, hogy bol-
 dogtalanná tette, mert hisz az volt ő, mikor
 már nem szerette, hát csak újra az lett, mikor
 még nem szereti, de gyalázatoságot lát az es-
 küszegésben s ez fáj, ez őli oly nagyon.

A földön széjjel tépett papirdarabok he-
 vernek. Szegény leány nagy bajjal összerakja
 újra s zokogva olvassa el újra meg újra:

„Mélyen tisztelt Ella kisasszony!”

Nem vagyok méltó szerelmére. Sokáig
 késtem és haboztam, hogy önnek ezt bevall-
 jam. Vagyok, voltam s maradok a régi, köny-
 nyelmű fiú, ki nem tudja felfogni az élet ko-
 moly oldalát s nem tudja megbecsülni az igaz
 szerelem értékét. Esküszegő leszek ugyan, de
 inkább leszek jellemtelen ön előtt, mintsem
 lötnkre tegyem őnt, kit legalább is tisztetek.
 Ezért kérem feledjen el s irtson ki szivéből.

Spányi Géza.

e pillanatban a magyarok nagy Istenéhez, adjon nekem erőt, hogy csak halvány színekkel is vázolhassam s méltathassam azon ünnep jelentőségét, a melyre ez alkalommal összegyűltünk.

Vannak alakok, melyek ha egyszer kiléptek a semmiség öléből, nem enyésznek el soha többé. Némelyeket az író vagy költő képzelete teremt; másokat a népek emlékei, képzeletük által támogatva, a mondákban örökítettek meg; végre másokat a történelem valóságosa ad örök kincsekül és büszkeségül a nemzeteknek, az emberiségnek. Ez alakok a tökély mellett a valóság varázsával hatnak lelkünkre, felémelik emberi és nemzeti öntudatunkat és eleveülhetlen sajátjainká válnak, példányképpel nyújtván nemzedékről-nemzedékre.

A mi történelmünk sem szegény ily alakokban, s nemzeti gazdagságunk legdrágább, legmaradandóbb részét nagyjaink teszik, kiknek neve történelmünk lapjaira eléveülhetlen etűttükkel van felírva, alakjaik pedig mindnyájunk szívében és tudatában élnek.

E soha el nem enyészhető alakok közé tartozik azon férfi is, a kinek emlékét ez alkalommal ünnepeljük, a ki a kiváltságok elközlésének, az emberek jogi egyenlőségének, az európai közszabadságának nagy eszméit magában azonosította, úgy, hogy azok tényleg vele egygyé lettek s ékesszólásának varázsával azoknak csodálatos erőt adott.

Kossuth Lajos!

Ugy hozzá van forrva Magyarország újabbkori történelméhez e név, vagy e névhez az újabbkori történelem, az alapított korszak, hogy bárhová, bármerre tekintünk is, összeölelkezve, egygyé válna találjuk őket, mint gyermekeivel az atyát; kezét szorítva egymással, mint két elválhatlan jó barátot.

Nyissuk meg tehát szívünk egész bensőségét Kossuth Lajos arczépe előtt, vele odajárulván érzelmeink koszorújával az óriás elé, kit a szabadság nemtője társul vett nagy munkájában visszahódítani itt e hazában is a tért az emberi ősjogok számára, melyeket a rendi alkotmány korlátok közé szorított.

Kossuth leborult a nemzet nagysága előtt, mi boruljunk le az őve előtt, mert első sorban az őve az érdem, hogy a törvény előtti egyenlőség, az egyéni szabadság minden ember közkinésévé vált.

Es ha 48 után nem értük el mindjárt minden irányban várva-várt sikereinket, de mint emberek szabadok maradtunk: ezen szabadságunkat Kossuth Lajos es kora oly sánccokkal látta el, miket lerombolni emberi erő nem képes többé s érje bár nemzetünket — a mitől Isten óvjon — bármilyen megaláztatás, ömöljön verünk is, folyjanak könyeink patakokban, az emberi jogokat e hazában büntetlenül nem sértheti többé senki. (Élénk eljenzés es taps.)

Ez magyarazza meg azon ösztönszerű ragaszkodást, melylyel Kossuth Lajoshoz a nép milliói közül meg azok is viseltetnek, a kik

— Megesalt, itt hagyott! zokogja a leány, s könyben uszó szeméi előtt újra megelevenedik a régi kép, a bálí jelenet.

— Tudhattam volna! Minek is hittem neki...

Pedig Geza jobban szerette Ellát s jobban szereti mint valaha. Ó is kriptának látja a maga szobáját, melynek pamlagain busdák, vankosok s pokróczok között ül kimerülten, beteg. Előtte kis asztalán orvosságok es köpő-csesze... Beteg szegény fia, nagyon beteg, gyógyíthatatlan. Nemcsak a szíve, de a meile... tüdeje is beteg, s csak azért faj a szíve is olyan nagyon.

Hadgyakorlaton hűtötte meg magát. A menekülő ellenséget kellett üldöznie s futó lépésben mentek kilométereken át. Mikor megálltak, egy öreg asszonyt látott maga előtt, ki a katonáknak citromos vizet es hűsítőket árult. A főhadnagy megrémült a bosszorkány szuró pillantásától, önkéntelenül összeresztent, de azután mégis odalepett hozzá s megivott egy pohár hűsítőt.

Ez tette mellbeteggé. Sokáig feküdt ágyban es halállal küzdve. De megmaradt az életnek, csak hogy beteg tudóval es korhadó meilel.

Igy nősüljön-e, így vegye el azt a szép leányt? Nem! inkább lesz jellemtelen, gyalázatos ember Ella szemében.

Ezért írta meg a levelet. Így szegte meg esküjét.

Vörös Lajos.

ben nincs elég szellemi erő oda emelkedni, hogy benne az új Magyarország hatalmas megteremtőjét lássák es tiszteljék. Ez magyarazza meg, hogy a fiatal ember arczat a lelkesedés pirja önti el, ha e dicső nevet kimondani hallja; öreg embernek meg nedves lesz elgyöngült szeme, ha visszapillant ifjabb éveire, mikor egy örömtelen jövő szomorú kilátásával kezdte meg az életet es még álmódni sem merde, hogy lesz egy ember, kit a Gondviselés azért ad a nemzetnek, hogy szabaddá tegye az elnyomott népet, a ki üldözött lesz es szenvedni fog, mint egykor a Megváltó, csak azért, hogy másokat, milliókat boldoggá tegyen. (Élénk eljenzés.)

Es mégis megtörtént.

Ez az ember, az a nagy, szent es magaslatos hivatású ember, ez a történelemből megdönthetetlen pyramisként kimagasló ember megjelent közöttünk, feloldotta a népet s polgárra avatta azt, ki eddig nem volt szabad.

Kossuth Lajost ábrázolja e kép, kiről Deák Ferencz a közönségnek feletti tárgyalások alkalmával az 1848-iki nagy nemzeti átalakulásról szólva, így nyilatkozott: »Ha akkor az országgyűlés, ragaszkodva ősi arisztokratikus intézményeinkhez szabaddá nem teszi a népet es a földet, nem osztózik a néppel jogokban es terhekben, szélesebb alapra nem fekteti az alkotmányt, a reánk következett nehéz évek súlyát el nem bírtuk volna, s összerokkadtunk volna a szenvedések alatt a nélkül, hogy a művelt világ szanalma es részvéte kiserne vagszünyedésünket. Ezen átalakulást ösztönszerűen fogja kötni a történelem azon férfiúnak nevével, ki azt 48-ban megindította es ernyedetlen eréllyel keresztülvitte. Daczára a bekövetkezett eseményeknek, művének ez a része fenmaradt s fenn fog maradni, míg nemzetünk el es országunk áll, s ahhoz a nemzet emléke es halála lesz mindig csatolva.«

A haza bölcsének igaza van. A reformok es átalakulás szerepét Szechenyi kezéből Kossuth Lajos vette át a negyvenes évek elején. Először az irodalom es a napisajtó terén lépett föl roppant hatású »Pesti Hírlap«-jával. Midőn e terre lépett, már a mártírság dicsőfénye környezé halvány homlokát. Országgyűlési írott naplója s általában a gondolat-szabadság ügye miatt súlyos börtönt szenvedett, s midőn szabadságát visszanyerte, elszánt agitátor volt. A politikai lapirodalomnak magasabb értelemben ő lön megteremtője hazánkban. Közleményei a lángeszű író es szónok egész hatalmával szólottak es kedélyekhez s szokatlan mérvű lelkesedést költöttek. Majd a megyei es országgyűlési szónoklat terere lépett át s egyszerre legelső lett az első között. Az ország vezérvármegyéjének, Pestnek ő lett a vezere, innen választották meg országgyűlési követnek; ő lett vezere az egész elleneknek, mely rendre inkább az ő elragadó, mind a Deák merséklő befolyása alatt kezdett állani. Es valóban soha magyar ember magyar szívéhez még nem szólott úgy, mint ő. Az egyszerű ügyvéd es hírlapíró ellenállhatatlan hatalommá növekedett s Szechenyi István hogy egész erejével léphessen sorompóba ellene, kénytelennek érte magát ott hagyni felsőházi ülést s az 1847-48-diki pozsonyi országgyűlésre követül választatni meg magát. De a bekövetkezett események esakhamar tulszarnyalták a küzdelem ezen álláspontját. A párisi februári forradalom mint vízbedobott kő nagy gyűrűkben mozdította meg az európai állapotok állóvizet. Magyarország mintegy villanyütésre egyszerre fölébredt s talpra ugrott. Kossuth Lajos többé nem az elleneknek, de az egész nemzetnek vezere lett. A miniszteriumban a pénzügyi tárczát vállalta el. De hovatovább tulsúlyt nyert a mersékeltebb áryalatok fölött az ő befolyása. Ő lett a kormány tulajdonképpeni lelke, s míg a többi az események hatalma kivette sodrából s megbántotta, ő akkor volt igazán helyen. Központja es valódi feje lön a megindult s roppant mervre fejlődött függetlenségi harcznak, Pesten, Debreczenben ismét Pesten, Szegeden. Aradig ő volt a forradalomnak lelke, mozgó ereje, ruganyosságát es óriási tetterejét soha el nem veszítő vezere. A függetlenségi nyilatkozat kimondása után az ország kormányzója, de soha nem élt a diktatori erőszak fegyverével. S midőn az ügy, melynek élén állt, megbukott, szegényül, fenytelenül vette kezébe a bujdosás vándorbotját s a száműzés keserű kenyerét.

Lelke azonban nem törött meg, s remé-

nyei nem hagyták el soha. Száműzetésének éveit a lankadatlan tevékenység éveit valának. Angliában es Amerikában nemzeti törekvéseink es érdekeink népszerűsítésére egy századév munkája sem tehetett volna többet, mint az ő lángajku szónoklatai, mert csodálatos es páratlan jelenség, hogy idegen nyelven szintugy ékesen szóló tudott lenni, mint anyanyelvén. (Ugy van! Éljen!)

Magyarország ezredéves történelmének folyamában nem merült föl alak, kire a hazánk fölött örökös Gondviselés nagyobb feladatot bizott volna, mint Kossuth Lajosra, a minek keresztülviteléért az egész nemzet osztatlan halála kiseri.

De soha nagyobb kegyelettel nem öriztethetik meg az ő emléke, mint e teremben, a mely e komoly időkben zajos vitatkozások es nagy politikai küzdelemnek színhelye volt.

Abban az időben, a midőn mindenki érezte, hogy új korszaknak, egy fényes dicső korszaknak a küszöbén áll, soha ihletteljesebben nem tekintettek fel arra a férfura, a kitől a megváltást várták, mint itt.

Pest vármegye rendei, mint e megyének, táblabíráját örömmel es igazi lelkesedéssel vallották a magukénak. Mikor a hatalom a »Törvényhatósági Tudósítások«-at beszüntette, mikor az egyellen alapot kirántotta lábai alól, Pest vármegye a zaklatott es üldözött ferfiút pártfogásába vette, s megerősíteni iparkodott a falajt, melyen erősen állva, a haza szent érdekét önzetlenül es tántoríthatlanul képviselheti.

Tudjuk, hogy röviddel ezután a hatalom őt szabadságvesztésre ítélte s innen kiszabadulva, legelső teendői közé tartozott Pest vármegye e termében megjelenni, a hol valóban gyönyörű, megható beszédben mondott köszönetet a neki nyújtott támogatásért es pártolásért.

Ezután az önfeláldozó munka, az éjjeli es nappali tevékenység kimerítven erejét, a közügyektől rövid időre visszavonult, mert mint maga mondta: »Keddekem, hogy többé városi lakos legyek.« »Egy ily nyomorult emberől mint én, ennyi áldozat elég való, nekem nyugalom kell.« Tinnyen vásárolt egy kis birtokot, a hol lakását dísznövényekkel ekített virágoskert környezé s a hol gyümölcsöset a maga oltogatásai tetek nemesekké.

De a kedélyes visszavonultság nem tartott soká. A közügyek ziláltsága es az ország hátramaradottsága újra a küzdele szőlítetták, es megjelent e teremben, hol ékes szónoklatainak egész sorozatával tette ünnepe a vármegyének mindazon közgyűlést, melyen felszólt.

Legelső sorban a vármegyei élet ellen irányult hatalmi szó ellen foglalt állást, a midőn a magyar nemzetben az önálló gondolkodás esiraját is elnyomni készültek es sorra függesztettek fel a físzviselőket. Sok helyen ezelt is érték, csak Pestmegyében nem, a hol Kossuth Lajos, akkor már a közeletnek a legbámultabb es legszeretettebb alakja vitte a hangadó szerepet.

Később az »Országos védegyelet« megalakítása körül buzgólkodott, mely nek célja az volt, hogy a hazai ipart fellendítse, számára fogyasztókat szerezzen, es az osztrak iparral versenyképesse tegye.

Nagy eredményt ért el azon hatású működésével, midőn a »semmit rólunk es nélkülünk« elvet érvényesítette a hatalommal szemben. Szónoklatai az örökvaltságrol, az ósisegről, a honosításról, a nemzetiségről, a partiumról eszmeinek tartalmasságával es ritka szónoki lendületével mindannyiszor magával ragadták a hallgatóságot.

De itteni működésének csucspontja es kimagasló pontja az volt, a midőn ekeszítte a pestmegyei elleneknek az 1847-48-iki országgyűlésre szóló azon az egész ország által elfogadott követi utasítását, melyben lerakta alapjait mindazon törvényeknek, melyek 1848-ban megalkottatván, ma állami függetlenségünk es önállóságunknak alapját képezik. (Eljenzés.)

Volt idő, nem is olyan régen, mikor Kossuth Lajos neve volt mindenünk. A hazafiság ingadozó hitét a Kossuth nevével támogatta, s a nemzet reménytelí várakozással nezett a láthatáron tul azon messze faj fele, hol őt lenni sejté, s honnan a legcsekélyebb hír, a hír, hogy él, hogy működik, eszrevetlenül, mint a madár, mint a szellő költözött egyik helyről a másikra, a vigasz balzsamát csepegtet.

tette mindenütt a busongó s magát elhagyatottnak érő szivekre. S van-e mit csodálni ezen. A szabadságharcot megelőző éveknek, magának a forradalomnak is tagadhatlanul több kiváló alakja van, a kort és törekvéseit összességben azonban csak ő képviseli. Mellette nagy érdemeket szereztek sokan, kitűntek többen, sőt egyesek lokális népszerűsége meghaladta egy-egy helyen az övét, de az egész nemzet osztatlan rokonszenvét csak ő bírta, ő helyezkedett a nép szívébe kiolthatatlanul örökre. (Éljenzés.)

Nagy politikai átalakuláson vitte keresztül Kossuth a nemzetet. Kivittuk az alkotmányt, a mit akkor teremtettünk, abból van a mi mai életünk és erőnk. Ez alapon áll 67-nek minden alkotása, annak a 67-nek, a mely, mint gyermek az apával, a legszorosabb, a legközvetlenebb vérségi összefüggésben van a szabadságharc korával.

És vajjon a nagy eredmények kivívásában ki a legfőbb érdem. A legfőbb érdem a nemzeté és a koronás királyé.

És ha e két közjogi tényező együttes működése által ma, a nagy demokratikus átalakulás alapján a magyar nemzeti egység ünnepeit ülhettük, és ha ma, a hűbéres közepkor minden maradványa az örök halál sírjába temelkedett és helyébe a polgári erény, önzettség, szorgalmas, munkás, hazafias és értelmes nemessége lépett és ha ma éppen mi, a kik ellen egy folszázad előtt a kettős birodalom fő forgatásának vádját emelték, éppen mi vagyunk a kettős épületnek egyedüli szilárd és megbízható alapjai, annak oka, hogy rendíthetlenné vált már most az a politikai hűség és a fejedelem iránt való az a szeretet, mely Kossuth Lajos működésének kiinduló pontja és végeredményeképpen célzata is volt. (Éljen eljenzés és taps.)

Midőn tehát halálával és kegyelettel emlékezünk meg a szabadság nagy apostoláról lehetetlen, hogy a nagy idők óta fejünk fölött elhaladt 50 esztendő nagy munkásainak, magának a nemzetnek a legnagyobb elismeréssel ne adozzunk, annak a nemzetnek, a melynek mindig nagy erénye volt a kellő erély, a eslekvési kedv, bátorság és kitartás emberfeletti nagy munkában s lehetetlen, hogy különös tisztelet s a hűségnek és szeretetnek legjobb érzései ne illetnek meg az ünnepély alkalmával békében és dicsőségben uralkodó urunkat, királyunkat, (Eljenzés) a ki a legközelebbi 30 esztendő alatti törhetlen lovagias hűséggel ragaszkodott az alkotmányhoz és királyi esküjéhez s nem egyszer példát adott ebben a nemzetnek is.

Üdv és beke arassza el szeretett édes hazánkat, ennek fejedelmét és minden e haza polgárait.

Éljen a nemzet! Éljen a király! (Éljen eljenzés és taps. Szónokot számosan üdvözik.)

TÖRVÉNYHATÓSÁGI ÉLET

Pest varmegye közigazgatási bizottsága e hó 14-en délelőtt ülést tartott Beniczky Lajos alispán elnöklése mellett; az ülésen ott voltak: Szapári István gróf v. b. t. t., Baross Pál, Tahy Lajos, Noszlopy Emil stb. Berezy László pénzügyigazgató bejelentette, hogy június hónapban, noha a gazdasági viszonyok kedvezőtlenek, jóval több egyenes adót fizettek be, mint májusban. A múlt június hónapban ugyanis 101,313 frt 96 kr. folyt be, míg tavaly júniusban 99,986 frt 44½ kr. Igen nagy emelkedés mutatkozik a közvetett adóknál; így a fogyasztási és italadó czimén június végéig 614,725 frt 62 kr. folyt be, míg tavaly ugyanebben az időszakban 598,344 frt 33 kr. Elemi károokra vonatkozó bejelentés 76 község részéről történt, ezek közül 65 községben jégverés folytán történt a károsodás, 2 községben árvíz következtében s 9 községben a heszeni lögy lömeges megjelenése miatt. A történt bejelentések folytán az adó leírása iránt való intézkedések megtörténtek. Tóth József pestmegyei kir. tanfelügyelő bejelentette, hogy a soroksári elemi iskolára vonatkozó azt a vitást kérdest, vajjon továbbra is katolikus jellegű legyen-e, vagy pedig községi vállozzék át, a vallás- és közoktatásügyi miniszter eldöntötte s eszerint az iskola ezentúl községi lesz. Soroksár község ugyanis már régebben elhatározta, hogy az iskolát, mivel reá a pénzt — noha párber czimén — a község lakossága adja, községi jellegűvé

teszi. Ehhez a vármegye akkor hozzájárult, a püspök azonban az ügyet megfőlebbezte a miniszterhez s ő, mint főntebb említettük, a község javára döntött. Kisebb jelentőségű ügyek elintézése után az ülés véget ért.

Heti tájékoztató.

Julius 31 nap.

21. csütörtök. *Dániel.* Nagy Lajos magyar királylyá koronáztatott 1342.

22. péntek. *M. Magdolna.* Bessels Emil természetbúvár szül. 1847.

23. szombat. *Libor.* Berlichinger Götz, a ném. parasztlázadás vezetője megh. 1562.

24. vasárnap. *Krisztina.* Id. Dumas Sándor szül. 1803.

25. hétfő. *Jakab.* Dugonics András magyar regényíró megh. 1818.

26. kedd. *Anna.* Fáy András magyar meseköltő megh. 1864.

27. szerda. *Pentele.* Montefiore Mózes megh. 1885.

H I R E K.

— **Az újpesti gyermekmükedvelők** Árva Józsa előadása, mely múlt vasárnap d. u. 3 órákor tartott meg, ugy anyagilag, mint erkölcsileg fenyvesen sikerült. Az előadás nagy gyermekereget vonzott oda, a kik figyelemmel és nagy tetszenyilvánítások között hallgatták végig a sikerült előadást. Az előadást Lőrinczy Erzsike színművész nő rendezte és azért a szép sikerből neki jutott az oroszlánrészt. A szereplők közül Fuchs Margit (Ottil), Deutsch Hermin (Iza), Lónyai Ferencz (Lajos), Schnitzer Gyula (Árva Józsa), Weisz Margit (Iren), Sugár Böske (Sára), W. M. (Széldiség anyyala), Weiszberger B. (Ákos), Silbermann (Demeter), D. V. (ifju) ügyeskedtek szépen, úgy, hogy a mükedvelő kis apróságot az előadás végen lelkesen megtapsolták. Sőt a gyermekvendégek annyira jól mulattak, hogy a szereplőknek az előadást egy-egy dallal és szavallattal kellett megtoldaniok. De azért volt az előadás számos felől is, kik mindannyian nagyban örvendeztek a piezi mükedvelők sikerének. Kár volt azonban, hogy a felnőttek elfoglalták elől a helyeket, úgy hogy az apró vendégeknek — a kiknek tulajdonképen az előadás szolt — kénytelenek voltak az előadást állva végig hallgatni, soknak pedig nem is jutott hely. Az előadás tiszta jövedelme 20 frt volt, melyből 10 frt az izr. árvaalpnak, 10 frt pedig az újpesti gyermekbarát-egyesületnek küldetett be. Fogadják a nemes gyermekmükedvelők, az adományt élvezők nevében, hálás köszönetünkkel s jötekonyságuk bizonyítékául szolgál nekünk, hogy jó, nemesen érő szívük van.

— **Rákospalota-Ujfalu átlomás.** A napokban egy küldöttség jart Chobot rákospalotai plebános és Volfner Tivadar orsz. képviselő vezetése mellett Dániel kereskedelemügyi miniszternél. A küldöttség szónoka, Chobot Ferencz, fölhívta a miniszter figyelmét arra a körülményre, hogy az utóbbi időben a Rákospalotán és vidéken állandóan lakó község száma, melynek a fővárosban van dolga napokint, oly nagy, hogy ez elirányos s a község érdekeiben fekvő dolog volna, ha Budapest—Rákospalota—Újpest állomás közt a helyi személyforgalom megkönnyítése miatt még egy megállóhely, esetleg állomáshely létesíttetne Rákospalota—Ujfalu elnevezés alatt. A miniszter igen szívesen fogadta a küldöttséget s hangsúlyozta, hogy ő is belátja az állomás szükségét — tekintettel a rohamos népesedési viszonyokra — s megígérte, hogy az ügyet tanulmány-tárgyává teszi, s ha valami különös nehézség nem merül föl, a rákospalota—ujfalusi állomást létesíteni fogja.

— **Halalozas.** Özv. Klemnicsek Miklósné újpesti áll. polg. leányiskolai tanitónőt mely fájdalom érte. Fia Klemnicsek Miklós f. évi július hó 17-én d. e. 11 órákor, 3 éves korában jobb letre szenderült. A kis boldogultnak hullt tetemét kedden d. u. 4 órákor kísérték örök nyugalomra.

— **Hirtelen halál.** Gyöngyössy Dániel maj-sai főszoigabíró szombaton este a kerepesi-ut egyik szállójában, mikor éppen rendes napi setájára akart indulni, hirtelen rosszul lett és összeesett. Az eszméletlent nyomban a Rökus-kórházba szállították, a hol rövidre rá meghalt.

— **Baleset.** Schweiger József Árpád-uti kereskedő hétfőn este saját kocsiján jött haza a fővárosból. A mind az újpesti hid alatt a kocsi elhaladt, a hidon keresztül robogott a vonat, mire a lovak mebhokrosodtak és villámgyorsasággal az Árpád-ut felé futottak. A kocsi azonban az Árpád-uti kanyarodásnál a villamosvasut sineibe akadt és felborult. A kocsi tulajdonosa és kis leánya elterülven a földön, súlyosan megsérültek. Erre mintegy 200 ember verődött össze, a nélkül, hogy a megsérülteket segélyben részesítették volna. Csak Katz kávésnak volt annyi lélekjelenete, hogy az alélt kis leányt felkapja és a legközelebbi orvoshoz vigye. Reméljük, hogy a sérültek minél hamarabb meggyógyulnak, a mit őszinte szívből kívánunk.

— **Halvacsora.** Újpest község előljárosának több tagja, kedden este kedélyes halvacsorát rendezett Lorbersbeck Kálmán jó nevű vendéglőjében, a melyen Lindt János bíró, Zsoldos János főjegyző, a községi előljároság tagjai, a községi tisztviselők nagy része és számos más vendég vett részt. Kívánatos volna, hogy a halvacsora buzgó rendezői többször rendeznének ilyen kedélyes összejövetelt, a mi nagyban előmozdítana az előljároság és polgárok közti jó egyetértést.

— **A zugliget—budakeszi villamos helyi-érdekű vasut.** A budapesti közuti vaspályatársaság zugligeti végállomásától, A Sigray Pál fővárosi bizottsági tag tulajdonában levő Harang-völgyön át a Faczán és Norma-fa irányában Budakeszig vezető villamos helyi-érdekű vasut közigazgatási bejárása Papp Árpád miniszteri titkár vezetése alatt f. é. augusztus hó 16-án lesz.

— **A gödöllői nyaralók mulatsága.** Szombaton, e hó 16-án, este a gödöllői nyaralók egy része a kaszinó helyiségeül használni szokott Miskey-tele teremében nagyon sikerült táncestélyt rendezett. Az estélynek két kiemelkedő pontja volt: az egyik Scher Paula k. a. szép éneke, melyet zongorán Weinberger Henrikné urhölgy és Neumann Margit k. a. kísért, a másik dr. Bergerné Fessler Sarolta urhölgy hegedűjátéka volt, mely utóbbi fészült figyelemmel hallgatta végig az egész díszes közönség. A tánczoló sorában a következő urhölgyek voltak: dr. Mayer Sandorne, Abel L. Jozsefné, Lakatos Lajosné, dr. Berger Rezsóné, Schneider L. né, dr. Neumanné, Bokros Kálmáné, Trebitschné, Friedmann Ignáczné, Dénesné, Brandl Arnoldné, Kohn L. né, dr. Kemeny Bélané, Bettelheim Miksáné, Vigne, Berglné, Löwyné, valamint egész korszoru esinos fiatal leány.

— **A rendőrség figyelmébe.** A rendőrség figyelmébe ajánljuk mindazon ismert leányokat, akik feltűnően öltözve naponkint bejárnak Budapestre, s vasár- és ünnepnapokon pedig Újpesten és Rákospalotán keltenek feltűnést viselkedésükkel. Főkép a vasuti állomás és park körül fordulnak meg, ahol szemeket rávetik áldozatukra, akiket aztán mindenféle csabos ígéretekkel magukhoz edesgetnek és igyekeznek őket kifosztani, meghotrancokozást kelte azok között, kik ismerik őket s a kik szemlelői a látványosságoknak. Figyelmébe ajánljuk a rendőrségnek ezeket a bűn útjára tevett leányokat, már a közérköleség érdekében is, mert ezek képesek a mit sem sejtő tisztességes leányok közé is befészkelni magukat, ezeknek a szívet is megmetelyezve. Mindenesetre kívánatos volna ezeket szemmel tartani és minden esetben eltiltani ezen helyekről, ha rajtsipik ezen üzérkedésükben s más foglalkozáskeresésre utasítani, mert ezek aztán képesek a bűn bármely útjára is rálépni, ha nem lesznek idejekorán a rend korlátai közé szorítva.

— **A fürdés áldozata.** Alterheffer Janos újpesti napszamos 16 éves István nevű fia az újpesti dunaágban fürdött. Közben göresöket kerget s nyomtalanul eltűnt a habokban.

— **A rendőrség figyelmébe.** Újpesten ugy látszik minden meg van engedve. Az is, hogy a járdákon agyon bicziklezenek gyermekeket és a sétálókat utjokban akadályozzák. Mi nagy barátjai vagyunk a kerekpározásnak, de az meg sem engedhető meg, hogy a kerekpározók a járdán kerekpározva akadályozzák a közlekedést. Vannak gyalog járó halandok is és ezek részére készíttette a község az asphalt járdát.

— **Verekedés.** Vasárnap f. hó 17-én a-
ujpesti vasúti hid mellett több, eddig ismer-
etlen egyen verekedett össze. Ebből kifolyo-
lag Tóth István cipészsegéd és Angyal Béla
kovácssegéd súlyosan megsérültek. A mentők
lakásukra szállították a sebesülteket.

SPORT.

Lóversenyek Tátra-Lomniczon.

[Első nap. Szerdán, július 13-án.]

A tátrai lóversenyek első napján csak kö-
zönség száma közönség szemlélt a futamokat,
még az arisztokraták is gyer számban voltak
jelen.

A nap főfutamát a tatrai handicap kepezte,
a melynek 16 ezer koronás díjért 10 ló állt
a starthoz.

Első lett $1\frac{1}{2}$ hosszal biztosan gr. And-
rássy Veletlenje Aga előtt, míg a harmadik
helyet a tavalyi győztes, King Amphion fog-
lalta el.

A barlanglégeli díjat Sorgenkind, a csor-
bai díjat Kisasszony, az eladóversenyt Bra-
bantine, a nyeregellenek versenyt Isolde, az
1200 méteres eladóversenyt Balek, az utolsó
futamot Nyíri bicskás nyerte meg.

[Második nap. Csütörtök, jul. 14-én.]

A nap főfutamát az 5000 koronás lomni-
czi díj kepezte, a melyben 6 ló állt a starthoz.

Favorit Timár volt, de Cidnek is számos
híve akadt. Timár, a mely nem volt teljesen
rendben, vereséget szenvedett, míg Cid, bár
küzdelen után, de fejhosszal győzött Wed-
ding eve és Ladra fölött. Timár negyedik
lett.

A gátversenyben a Mr. Brook által vezé-
nyelt Szívós, a handicapban King Amphion,
— nyergében Barker ült — aratott győzel-
met. Ez utóbbit lovasa mesterileg vezényelte
diadalra.

A poprádi díjat Rosa of Kildare, az el-
adóversenyt Lárma, a ketévesek handicapját
Heute noch és a zárszámot kepező malárházi
handicapot gr. Forgách Tőreknőke nyerte
meg.

[Harmadik nap. Szombaton, július 16-án.]

A mai versenyek sportszempontból vajmi
keveset értek. A nap főfutamában az 5000
koronás szepesi-díjban, csak három teliver
állt a starter el. u. m. Jason, Veletlen, Ig-
nác.

A közönség Veletlent favorizálta s And-
rássy Tivadar háromévese tényleg igen könny-
nyen nyert 4 hosszal Ignác ellen, míg Jason
rossz harmadik lett, de azért Veletlen hívei
sem örülhettek a quotának, mert a totalisa-
teur 5 forintra 5 frotot fizetett vissza.

A gátversenyben a b. Eltz által vezényelt
Csehi győzött Orbad és Kökeny fölött, a fel-
kai handicap 2000 koronás díjat Cousine, a
ketévesek versenyt Csillam szerezte meg.

A ketévesek eladóversenyében Gwen, az
eladók handicapjában Szittyá aratott győzel-
met, míg a tarpataki díjban a Brook által ve-
zényelt Dalffy jött be elsőként.

[Negyedik nap. Vasárnap, jul. 17.]

A tátra-lomniczi meeting a mai nappal
véget ért. Az összes versenyek alatt azt tapaszt-
altuk, hogy a teliver tulajdonosok az ottani
pályát lehetőleg kerültek. Különben a magyar
Lovaregylet mindent elkövetett, hogy a ve-
rsenyeknek nagy sikert biztosítson, a mi nem
is maradt eredmény nélkül.

A mai nap főfutamát az 50 ezer koronás
kárpáti díj kepezte, a melyért 8 ló futott.

Első lett Lárma, a második Jane Eyre,
harmadik Ladra, Timár ismét vereséget szen-
vedett. A totalisateur 5 forintra 15-öt fizetett.
A gátversenyben Ara győzött Harmat föl-
lött, a mely elbukott. A ketévesek eladóverse-
nye Tulipán zsákmánya lett. A beátau handi-
capban Duna aratott győzelmet.

Orbad az eladóversenyben és Brabantine
a ketévesek handicapjában könnyen győztek
vetélytársaik fölött.

Ezzel a szép közönség által látogatott ér-
dekes versenyek véget értek.

Szépirodalmi csarnok.

Bűnösök házassága.

— Regény —

Irta: *Erschinger Jánosné.*

Marion a falhoz támaszkodott ijedtében,
de ama néhány pillanat alatt, mialatt újra

magához tért, észrevette, hogy atyja mozdu-
latlanul ül székeben.

Bátorságot merített és közelebb lépett.
Az öreg csendes, mely lelegzetvételéről
látta, hogy nyilván munka közben elaludt.

Előtte az asztalon heverték a kulcsok,
melyeket immár Lolotte átszolgáltattott.

Szíve oly erősen dobogott, hogy a csendes,
hatalmas szobában majdnem hallható lett.
Kezét kinyújtá, gyengén megcsörrent a kulcs-
csomó és majd kővé meredt, mert atyja ál-
mában kissé megmozdult. Azonban csak fej-
jét fordította a támla másik oldala felé és
nyugodtan tovább aludt.

Csendesen, hangtalanul, tündéri gyors-
sággal sietett el Marion, szívből hálát adva a
gyors siker fölött.

Jól tudta Marion, hogy az udvaron ke-
resztül nem juthat a kocsi-színhez, mert ott
tanyáznak az örök, de sokkal jobb hely ismer-
etekkel bírt, semhogy ne talált volna más
utat módot az oda jutásra.

Annelkül, hogy lement volna az udvarra,
folyosokon, kamrákon keresztül, lépcsőn fel,
lépcsőn lemenve, eljutott az épület hátsó ré-
szébe, ott belepelt egy helyiségbe, melyben az
abrákot tartották, e helyiség a kocsiszínhez
volt építve és egy ablak nyílt a kocsiszínbe,
hogy azon át könnyebben szállíthassák át a
szénát vagy másnemű eseleget a színbe.

Ezt az ablakot nyitotta ki Marion csende-
sen és nézett le a színbe, mely valamivel me-
lyebben feküdt; egészen sötét volt, nem ismer-
hette meg a foglyot.

— Pszt! pszt! — mondá a bátor leányka,
Semmi felelet.

— Uram lenn van? — szólt tompított
hangon.

— Mi a baj? — kérdé egy kellemes fér-
fiás hang.

— Megszabadítani jövök önt!

— Szabadulás? Istenem, lehetséges-e?

— Jöjjön közelebb, ledobom a kulcsokat,
hogy börtönét kinyithassa.

— Én nem mehetek közelebb, mert ke-
zem és lábam össze van kötve.

— Irgalmas Isten! Mit tegyek most?

— Hol van kegyed?

— Itt az ablaknál.

— Mikor a lámpás világítása mellett ide
behoztak, láttam egy letrát az ablakhoz tá-
masztva, szálljon le azon.

Marion tapogatózva kereste a letrát s va-
lóban meg is találta. Dobogó szívvel leszált a
letrán s azon hely fele közeledett, honnét az
előbb a hangot hallotta.

— Itt vagyok — suttogá a fogoly.

— Hala Istennek, hogy önt megtaláltam,
lassuk csak gyorsan, hogy bilincsei, vagy kö-
telekei levehelők-e.

— Azt hiszem, hogy igen.

Marion gyorsan hozzálátott a munkához
és csekély fáradsággal sikerült is a lovat
megszabadítani. E közben nagy meglepetésére
azt látá a lovat, hogy megszabadítója nő,
mire előbb suttogó beszédéből nem következ-
tehetett. Azért, a mint kőtelekétől megszaba-
dult s újra felállhatott, kérdé:

— Micsoda angyalt küldött Isten az én
megszabadításomra.

— Ne törődjek azzal — felelé Marion, ha-
nem siessen; itt van két kulcs, az egyik a ko-
ciszín hátsó ajtaját zárja, mely a kertbe nyí-
lik, a kertben átsietve elérkezik a babér fa-
sorba, annak végén egy kis ajtót talál, me-
lyet e másik kulccsal zárhat fel és kinn lesz
a szabadban s mehet a hová akar.

— Addig nem míg önnek köszönetemet
ki nem fejeztem.

— Hagyja azt kérem, nekem ma még sok
dolgom van, önnek nincs elveszteni való
ideje, Ágnes nővére nevében könyörgöm —
meneküljön.

— Ágnes nővérem nevében? kiáltá a ne-
mes ifju meglepetve — honnan ismeri őt.

— Ne törődjek vele, igyekezzek eljutni in-
nen; minden perc drága.

— Megyek, de nyújtsa kezét nekem.

Hazudnunk kellene, ha azt állítanánk,
miserint a lovat kezét csak azért kérte, hogy
azt hálásan megszorítsa, egy kis kíváncsiság
is bántotta, tudni szeretete volna, hogy minő
koru és állásu lehet ez angyal, ki bilincseitől
megszabadította. De a nyújtott kéz oly finom,
puha és telt volt, hogy a lovat alig akarta
ujra elereszteni úgy, hogy tulajdonosnője jó-
nak látta őt újra figyelmeztetni.

— Legyen tehát — mondá Roger, mene-
küljön, de nem előbb szép hölgy, míg Ágnes
nevében ezen, fiverének tett szolgálataért
köszönetet nem mondottam. Magamról nem
beszélek, csak annyit mondok, hogy hálám és
nagyrabecsülésem ön iránt csak életemmel
fog végződni és hogy kepe — nem képe, hi-
szen oly sötét van, hogy nem látom, hanem
emléke mindenhová kíserni fog.

— Meneküljön, meneküljön! — sürgeté
Marion.

Meg egyszer megszorítá Roger a szaba-
dító kezét s aztán ovatosan megindult a sok
lom között és megtalálta a kertbe nyíló aj-
tót. A kertben áthaladva eljutott a jelzett kis
ajtóhoz s azon át, Istennek hálát mondva, ki-
lepett a szabadba. Marion is, miután ugyan
azon az uton, a letrán át visszament, csende-
sen, zajtalanul átsurrant a házban, az álomit-
tas katonák között, kinyitotta a kaput és aka-
dálytalanul a szabadba jutott.

III. A játékház.

Fennt leirt események után mintegy két
hetre, Páris népies utcáin egy leányka ment,
kinek külseje most érkezett vidékre vallott.
Időről-időre meg-megállt, hogy egy-egy idő-
sebb urat megkerdezzon, hogy vajjon merre
van az a diák negyed, »Quartier-latin.« Ifjak-
hoz nem mert fordulni, mert igen merészen
tekintettek szeme közé és azt nem is lehetett
csodálni, mert a leányka oly szép volt, hogy
valóban mindenki érdeklődéssel tekintett
reája.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzeetnek

— Érdeklődő urnőnek. A Keil-féle egyetbe való
fizetéseket nem szüntetheti be és a fizetéseket tel-
jesíteni kell, akkor is ha kockázattal látja pénz-
ét. Elégítetelt úgy szerezhet majd magának, ha
feljelentést tesz a törvényszéknél.

— Kartársnak Keckeméten. Szives üdvözlöt
mindnyájatoknak.

külök, de nem előbb szép hölgy, míg Ágnes
nevében ezen, fiverének tett szolgálataért
köszönetet nem mondottam. Magamról nem
beszélek, csak annyit mondok, hogy hálám és
nagyrabecsülésem ön iránt csak életemmel
fog végződni és hogy kepe — nem képe, hi-
szen oly sötét van, hogy nem látom, hanem
emléke mindenhová kíserni fog.

— Meneküljön, meneküljön! — sürgeté
Marion.

Meg egyszer megszorítá Roger a szaba-
dító kezét s aztán ovatosan megindult a sok
lom között és megtalálta a kertbe nyíló aj-
tót. A kertben áthaladva eljutott a jelzett kis
ajtóhoz s azon át, Istennek hálát mondva, ki-
lepett a szabadba. Marion is, miután ugyan
azon az uton, a letrán át visszament, csende-
sen, zajtalanul átsurrant a házban, az álomit-
tas katonák között, kinyitotta a kaput és aka-
dálytalanul a szabadba jutott.

III. A játékház.

Fennt leirt események után mintegy két
hetre, Páris népies utcáin egy leányka ment,
kinek külseje most érkezett vidékre vallott.
Időről-időre meg-megállt, hogy egy-egy idő-
sebb urat megkerdezzon, hogy vajjon merre
van az a diák negyed, »Quartier-latin.« Ifjak-
hoz nem mert fordulni, mert igen merészen
tekintettek szeme közé és azt nem is lehetett
csodálni, mert a leányka oly szép volt, hogy
valóban mindenki érdeklődéssel tekintett
reája.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzeetnek

— Érdeklődő urnőnek. A Keil-féle egyetbe való
fizetéseket nem szüntetheti be és a fizetéseket tel-
jesíteni kell, akkor is ha kockázattal látja pénz-
ét. Elégítetelt úgy szerezhet majd magának, ha
feljelentést tesz a törvényszéknél.

— Kartársnak Keckeméten. Szives üdvözlöt
mindnyájatoknak.

MEGHIVÓ.

Az »Ujpesti Kisiparosok Hitelszövetkezete«

1898. évi július hó 31-én d. u. 3 órakor
saját helyiségében (Ujpest, Baross-utca 12.
szám)

II. rendkívüli közgyűlést

fog tartani, melyre az alapszabály 46. §-a ér-
telmében a tagok tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. Elnöki nyitány.

2. Három tag választása, melyek a jegy-
zőkönyvet hitelesítik.

3. Az »Ujpesti önszegélyző-szövetkezetbe«
való beolvadás iránti határozat.

4. A jelenlegi igazgatóság felhatalmazása
a beolvadási módzatok elfogadására és meg-
kötésére.

Ujpest, 1898 július 17-én.

Az igazgatóság.

Meghívó.

Az »Ujpesti Kisiparosok Hitelszövetkezete«

1898. évi július hó 31-én d. u. 4 órakor
saját helyiségében, (Baross-utca 12. szám)

rendes közgyűlést

tart, melyre a t. tagok meghívotnak.

T á r g y:

1. Elnöki megnyitó.

2. Három tag választása a jegyzőkönyv
hitelesítésére.

3. Igazgató és felügyelő-bizottság jelentése,
a mérleg bemutatása és elfogadása iránti
határozat.

4. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság
felmentése.

5. Esetleg egy igazgatósági tag megvá-
lasztása.

6. Esetleges indítványok.

Ujpest, 1898. évi július 17-én.

Az igazgatóság.